

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/42/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010400
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715010400.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 3. augusta 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša prejednal odvolanie obžalovaného R. F. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo 4. 5. 2016, sp. zn. 2T 86/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného R. F. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo 4. 5. 2016, sp. zn. 2T 86/2015 bol obž. R. F. uznaný za vinného z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, ako je to bližšie rozvedené v skutkovej vete rozsudku okresného súdu na strane 1.

Bol mu za to uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že vina obžalovaného bola preukázaná vyhlásením obžalovaného, keď sa priznal k spáchanému skutku, pričom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musel súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti. Obžalovanému poľahčovalo to, že sa doznal k spáchaniu skutku a oľutoval spáchaný skutok, priťažovala mu tá skutočnosť, že už predtým bol viackrát bol odsúdený, ako aj to, že sa opätovne dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy. Za tohto stavu je potrebné prevýchovu obžalovaného vplývať len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Proti rozsudku zahlásil obžalovaný do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 4. 5. 2016, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnil sám, ako aj prostredníctvom svojej obhajkyne. Obžalovaný poukazoval na to, že v súčasnej dobe vykonáva tri nepodmienečné tresty odňatia slobody v dĺžke 37 mesiacov, priznal svoju vinu, oľutoval spáchanie skutku a má za to, že uložené tresty postačujú na jeho prevýchovu. Obdobne obhajkyňa obžalovaného odôvodnila odvolanie, keď poukazovala na to, že obžalovaný vykonáva tri tresty odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, 10 mesiacov a 12 mesiacov. Ku spáchaným skutkom sa priznal, oľutoval spáchaný prečin a zaviazal sa, že škodu uhradí podľa svojich možností. Domáhal sa potom, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a upustil od uloženia ďalšieho trestu, pretože tento on považuje za dostatočný.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na R. F. obžalobu jednak pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, ako je to rozvedené v skutkovej vete obžaloby. Hlavné pojednávanie bolo vytýčené na deň 4. 5. 2016, pričom na hlavnom pojednávaní obžalovaný prehlásil, že sa cíti byť vinný a spáchanie skutku oľutoval. Na to súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchanému skutku už nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s prípadným výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd sa stotožňuje s právnymi závermi rozsudku okresného súdu aj vo výroku o treste, keď má za to, že uložený trest je zákonný a potrebný k ochrane spoločnosti. Pri ukladaní trestu bolo prihliadnuté na všetky okolnosti prípadu, na tú skutočnosť, že obžalovaný bol doteraz viackrát súdne trestaný, ale aj na tú skutočnosť, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 13. 12. 2013, sp. zn. 5T 35/2013 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., keď mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu jedného roka, teda do 13. 3. 2015. Obžalovaný sa dopustil spáchania predmetného trestného činu počas plynutia skúšobnej doby, pretože neprispieval na výživné maloletého dieťaťa J. R. za obdobie od 14. 12. 2013 do 4. 3. 2016. Za tohto stavu sú sľuby obžalovaného o nahradení zameškaného výživného len v teoretickej polohe. Pri ukladaní trestu prvostupňový súd prihliadol správne na poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. teda, že sa obžalovaný priznal k spáchanému trestnému činu a trestný čin úprimne oľutoval, ale aj v jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol za trestný čin odsúdený. Okresný súd mu potom ukladal trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby, keď mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmiennečne.

Správne postupoval okresný súd aj v tom smere, keď podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol obžalovaný v posledných 10 rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.